

اعتراض به رای محکومان کنفرانس برلین

سرانجام احکام صادر شده از دادگاه‌های بدوی شرکت کنندگان کنفرانس برلین پس از گذشت ۹ ماه در ۷۹/۱۰/۲۵ به متهمان یا وکلای مدافع آنان ابلاغ شد و موجب شگفتی و اعتراض گسترده‌ای در داخل و خارج از کشور گردید. برنامه کنفرانس برلین، واکنش محافل محافظه‌کار و مقامات قضایی کشور و پیامدهای آن از زوایای مختلف قابل تحلیل و بررسی است.

در برنامه کنفرانس برلین که در فروردین ماه سال جاری پس از انتخابات دوره ششم مجلس و در آستانه سفر مهم رئیس محترم جمهوری آقای سید محمد خاتمی، به آلمان با عنوان «ایران بعد از انتخابات» برگزار شد، به طور مشخص تقویت روابط ایران و آلمان و ارایه دیدگاه‌های جمعی از فعالان عرصه‌های فرهنگی - اجتماعی و سیاسی کشور، پیرامون اصلاحات در ایران مورد نظر بود. فهرست موضوعات مطرح شده در کنفرانس، ابعاد مختلف این برنامه را نشان می‌دهد. جریان محافظه‌کار که در طول سه سال و اندی گذشته با برنامه‌ریزی، بحران‌های پیاپی و سنگینی را برای مقابله با برنامه اصلاحات آقای خاتمی پدید آورده بود، نقاط ضعف احتمالی کنفرانس برلین را مستمسک قرار داده آن را به صورت «پروژه» جدیدی در دستور کار خود قرار داد. پس از پایان سناریوی بی‌اعتبارسازی کنفرانس برلین که توسط گروه‌های برانداز و وابسته پدید آمد، سیمای جمهوری اسلامی اولین گام را با پخش گزینشی و تحریف شده جریان کنفرانس برداشت و فضا را برای حملات بعدی رسانه‌های وابسته به جناح انحصارطلب و اقدامات قوه قضاییه فراهم ساخت. بسیاری از شرکت کنندگان در کنفرانس پس از بازگشت به ایران تحت پیگرد قانونی قرار گرفتند و تعدادی از آنان در شرایط سختی بازداشت شدند و اینک احکام محکومان در دادگاه بدوی براساس اعلام رئیس دادگستری تهران به متهمان یا وکلای آنان ابلاغ شده است.

پروژه کنفرانس برلین علاوه بر مقابله با جریان اصلاحات در ایران و تسویه حساب‌های سیاسی با جمعی از شرکت کنندگان، به نظر می‌رسد که هدف دیگری را نیز دنبال کرده است. محافظه‌کاران که با برنامه اصلاحات مخالفند و برای حفظ وضع موجود تلاش می‌کنند، از تقویت روابط ایران و آلمان که پیامد آن تقویت و توسعه صنعتی کشور خواهد بود، خشنود نیستند، در حالی که این جناح همواره در دو دهه گذشته بر تقویت مناسبات ایران و انگلیس که بیشتر متکی بر روابط بازرگانی است تمایل بیشتری نشان داده است.

علاوه بر محافظه‌کاران - که در راستای دیدگاه‌های خود، پروژه کنفرانس برلین را مطرح و از آن بهره‌برداری کرده‌اند- گروه‌های خواهان براندازی نظام جمهوری اسلامی ایران نیز که مخالف سرسخت مبارزات قانونی، برنامه اصلاحات و گسترش روابط خارجی هستند، نقش موثری در اجرای توطئه برهم زدن و بی‌اعتبار ساختن کنفرانس برلین و بهانه دادن به دست محافظه‌کاران داخل کشور داشته‌اند.

در هر صورت، به رغم پاره‌ای نارسایی‌ها و کاستی‌های احتمالی که در برگزاری این کنفرانس وجود داشت و جا دارد که به موقع مورد بررسی و تحلیل کارشناسی قرار گرفته و تجربیات آن برای کنفرانس‌های بعدی مورد توجه قرار گیرد، حاصل چنین بررسی‌هایی حداکثر می‌تواند دادن تذکراتی به برگزارکنندگان و شرکت‌کنندگان باشد. واکنش مقامات قضایی ایران در این باره برای بسیاری از صاحب‌نظران در داخل و خارج از کشور غیرقابل تصور بوده است، چگونه قوه قضاییه تشخیص داده که این کنفرانس امنیت ملی را به خطر انداخته است؟ در حالی که هیچ نشانه‌ای از آشوب و اخلال در هیچ نقطه‌ای در داخل یا خارج مملکت متعاقب این کنفرانس مشهود نبوده است. شرکت در یک کنفرانس که با اطلاع مقامات ذیربط، با برنامه قبلی و به صورت علنی برگزار شده است و شرکت در آن از حقوق مدنی و شهروندی محسوب می‌شود، براساس کدام قانون «جرم» تلقی می‌شود که شرکت‌کنندگان مورد پیگرد و محکومیت قرار گرفته‌اند؟ تیرئه ۶ تن از شرکت‌کنندگان کنفرانس برلین و محکومیت سنگین کسانی که حضور کم‌رنگی در کنفرانس داشته‌اند، مانند آقایان اکبر گنجی و علی افشاری به خوبی نشان از تسویه حساب‌های سیاسی با تعدادی از شرکت‌کنندگان کنفرانس برلین دارد.

محکوم شدن ناباورانه آقای یوسفی اشکوری در دادگاه ویژه روحانیت و نیز محکومیت آقایان مهندس عزت‌الله سبحانی و علی افشاری در دادگاه کنفرانس برلین و انتقال این دو از زندان اوین به یک زندان نامعلوم و غیرقانونی خارج از حوزه نظارت سازمان زندان‌ها و بی‌خبری خانواده‌های آنان از وضع ایشان در هفته‌های اخیر بخش دیگری از برنامه بحران‌آفرینی محافظه‌کاران، نظیر تهیه و پخش برنامه «هویت» را در آستانه انتخابات ریاست جمهوری سال ۸۰ نشان می‌دهد. هدف محافظه‌کاران این است که به انسجام و یکپارچگی جنبش اصلاحات و نیروهای فعال ملی - مذهبی و جنبش دانشجویی ضربه وارد سازند و از حضور فعالانه و موثر آنان در انتخابات جلوگیری کنند، حال آن که تجربه بحران‌آفرینی‌های گذشته نشان می‌دهد که آنان در هر مورد ناکام مانده و پیامد برنامه‌های گذشته، رشد و آگاهی بیشتر مردم و شفاف‌تر شدن موانع واقعی توسعه اقتصادی - اجتماعی جامعه بوده است.

نهضت آزادی ایران ضمن اعتراض شدید به عملکرد یکسویه قوه قضاییه در خصوص بازداشت‌های غیرقانونی و صدور احکام غیرعادلانه در مورد زندانی‌شدگان، معتقد است که شرکت در کنفرانس برلین و سخنرانی در آن نمی‌تواند جرم محسوب شود و محکوم کردن شرکت‌کنندگان عملاً نقض حقوق اولیه شهروندی مصرح در اصول قانون اساسی است. ملت ایران، ضمن احترام به استقلال قوه قضاییه، در فرصت انتخابات آینده نسبت به این گونه عملکردهای خلاف قانون و بی‌رویه واکنش مناسب خود را در پای صندوق‌های رای نشان خواهد داد. مردم رشید ایران برای کسب آزادی‌های قانونی، کرامت انسانی، استقلال کشور و رهایی از استبداد و بی‌عدالتی در مبارزات صد سال گذشته خود فداکاری و سرمایه‌گذاری‌های فراوان کرده‌اند و امروز نیز پیشگامان اصلاحات برای پرداخت هزینه تلاش در این راه، آمادگی افزون خواهند داشت و العاقبه للمتقين

نهضت آزادی ایران